

மரணத் தொடக்கம்
மறுமை வரைக்கும்

A. அப்துஸ் ஸலாம் மஸ்தூக்கா

தாருஸ்ஸலாம் பதிப்பகம்

111(61A) மெயின் ரோடு
திருப்பந்துருத்தி. அஞ்சல்
தஞ்சை மாவட்டம். 613 103

பிறந்தவர் அனைவரும் இறப்பது உறுதி

உலகம் தோன்றிய நாளிலிருந்து இவ்வுலகில் பிறந்த அனைவரும் இறந்து போனார்கள். இப்போது வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கும் அனைவரும் இறக்கத்தான் போகிறார்கள். உலகம் அழியும் வரை இனி பிறக்கப் போகிறவர்களும் இறப்பது நிச்சயம். இந்த ஒரு விஷயத்தில் மட்டும் ஒருவருக்கும் ஒருபோதும் சந்தேகமே இல்லை.

ஏக இறைவனை ஏற்றுக் கொண்டோரும், ஏராளமான தெய்வங்கள் இருப்பதாக நம்பிக் கொண்டிருப்போரும், இறைவனையே ஏற்க மறுத்தோரும் ‘மண்ணில் பிறந்த அனைவருக்கும் மரணம் நிச்சயம்’ என்பதில் மாற்றுக் கருத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை. கண் முன்னே காண்பதை நம்புவதற்கு அறிவும் தேவையில்லை, ஆராய்ச்சியும் தேவையில்லை.

‘மரணத்தைத் தடுக்க ஏதேனும் மார்க்கம் உண்டா?’ என்று ஆராய்ச்சி செய்தவர்களும் கூட ஒரு நாள் மரணித்துப் போனார்கள். குறைந்த பட்சம் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட மரணத்தைத் தள்ளிப் போடக் கூட அவர்களால் இயலாமற் போனது.

நாம் அனைவரும் ஒரு நாள் இறப்பது உறுதி. இதில் எள்ளளவும் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால் எப்போது இறப்போம்? எப்படி இறப்போம்? எந்த இடத்தில் இறப்போம்? அந்த இறைவனுக்கு மட்டுமே தெரிந்த இரகசியம்.

...தாம் எங்கே மரணிப்போம் என்பதையும் எந்த உயிரினமும் அறியாது. அல்லாஹ் நன்கறிந்தவன். நுட்பமானவன். (திருக்குர்ஆன் 31:34)

நீங்கள் எங்கே இருந்த போதும் மரணம் உங்களை அடையும். உறுதியான கோட்டைகளில் நீங்கள் இருந்தாலும் சரியே! (திருக்குர்ஆன் 4:78)

மரணம் எங்கும், எப்பொழுதும், எப்படியும் ஏற்படலாம். வீட்டை விட்டு வெளியில் புறப்பட்டால் மறுபடியும் வீடு வந்து சேருவது நிச்சயமல்ல. வெளியூருக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றால் சொந்த ஊருக்குத் திரும்பி வருவது நிச்சயமல்ல. எனவே வீட்டை விட்டு வெளியில் புறப்படும்போது *பிஸ்மில்லாஹி தவக்கல்து அல்லாஹி* (பொருள்: இறைவனின் பெயரால்... (புறப்படுகிறேன்) இறைவன் மீதே நம்பிக்கை வைத்தேன்) என்று சொல்லிக் கொண்டு புறப்பட வேண்டும். எவ்வித ஆபத்துக்களும் விபத்துக்களும் இல்லாமல் அல்லாஹ் கொண்டு வந்து சேர்ப்பான்.

ஒருபோதும் போயிராத ஒரு இடத்துக்கு ஒருவர் எதிர்பாரா விதமாகப் போக நேரலாம். அந்த இடத்தில் அவர் மரணமடையலாம். 'இறப்பதற்காகவே இவர் இந்த இடத்துக்கு வந்தாரோ' என்று கூடச் சிலர் சொல்வதுண்டு.

ஒருவர் எந்த இடத்தில் மரணிக்க வேண்டும் என்று அல்லாஹ் தீர்மானித்து விட்டானோ அந்த இடத்துக்கு அவர் போக ஒரு தேவையை ஏற்படுத்துவான். என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர்: அபூ அஸ்ஸா (ரலி) ஆதாரம்: திர்மதி (2237)

இரவில் நன்றாகப் படுத்தவர் காலையில் எழுவுதல்லை. உறக்கத்திலேயே சிலருக்கு உயிர் பிரிந்து விடுவதுண்டு. எனவே உறங்கச் செல்லுமுன், அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் கற்றுத் தந்த முறைப்படி பிரார்த்தித்தவராக உறங்கச் செல்ல வேண்டும்.

எந்த நேரமும் மரணம் ஏற்படலாம். மரணம் ஏற்படும் அந்த நேரம் மகிழ்ச்சியான நேரமாகவோ துக்கமான நேரமாகவோ இருக்கலாம். பலருடன் சேர்ந்திருக்கும் நேரமாகவோ தனித்திருக்கும் நேரமாகவோ இருக்கலாம்.

இறைவனால் நியமிக்கப்பட்ட வானவர் குறித்த நேரத்தில் உயிரை எடுப்பார். கொஞ்சம் கூட முந்தவும் மாட்டார். பிந்தவும் மாட்டார்.

உயிரை எடுப்பவர் ஒருவர் அல்ல

உயிரை எடுப்பவர் ஒரு வானவர் தான் என்றும் அவருக்குப் பெயர் இஜ்ராயீல் என்றும் பலரும் தவறாகக் கருதிக் கொண்டிருக்கின்றனர். இதற்கு குர்ஆனிலோ ஹதீஸிலோ எந்த ஆதாரமும் இல்லை.

நீண்ட நெடுங்காலமாக சொல்லப் பட்டு வருவதாலோ பெரும்பாலானவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதாலோ ஒரு செய்தி சரியானதாக ஆகிவிடாது. உதாரணங்களைக் கூறி உலக விஷயங்களை வேண்டுமானால் நியாயப் படுத்திக் கொள்ளலாம். ஆனால் மார்க்க விஷயங்களுக்கு அல்லாஹ்வின் வேதத்திலும் அவனது திருத் தூதர் (ஸல்)

அவர்களின் பொன் மொழிகளிலும் ஆதாரம் இருக்கின்றதா? என்று பார்க்க வேண்டும்.

அவனே தனது அடியார்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துபவன். உங்களுக்குப் பாதுகாவலர்களை அனுப்புகிறான். எனவே உங்களில் ஒருவருக்கு மரணம் ஏற்படும்போது நமது தூதர்கள் அவரைக் கைப் பற்றுகிறார்கள். அவர்கள் (அப்பணியில்) குறைவைக்க மாட்டார்கள். (திருக்குர்ஆன் 6:61)

நல்லோராக இருக்கும் நிலையில் அவர்களின் உயிர்களை வானவர்கள் கைப்பற்றி 'உங்கள் மீது ஸலாம் உண்டாகட்டும் நீங்கள் செய்தவற்றின் காரணமாக சொர்க்கத்தில் நுழையுங்கள்' என்று கூறுவார்கள். (திருக்குர்ஆன் 16:32)

ஆகிய வசனங்களிலும் இன்னும் பல்வேறு வசனங்களிலும் உயிரைக் கைப்பற்றுபவர்கள் பலர் என்று திருமறை குர்ஆன் கூறுகிறது.

உங்களுக்கென நியமிக்கப்பட்ட மரணத்திற்குரிய வானவர் உங்களைக் கைப்பற்றுவார். பின்னர் உங்கள் இறைவனிடம் திரும்பக் கொண்டு வரப்படுவீர்கள்' என்று கூறுவீராக (திருக்குர்ஆன் 32:11)

என்னும் வசனம் தெளிவாகவே ஒவ்வொருவருக்கும் உயிரைக் கைப்பற்ற ஒரு வானவர் நியமிக்கப் பட்டிருப்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது.

உலகில் பிறந்த கோடானுகோடி மக்களுக்கும் தனித்தனி வானவரா? என்று சிலர் கேட்கலாம். இந்தக்

கேள்வி அர்த்தமற்றது. அல்லாஹ்வின் வல்லமையை குறைத்து மதிப்பிடுவதாகும். (அல்லாஹ் நம்மைக் காப்பானாக) கோடானு கோடி மக்களுக்கும் கோடானு கோடி வானவரை நியமிப்பது அல்லாஹ்வுக்கு இயலாத காரியமல்லவே!

உயிரை எடுக்கும் விதம்

நற்செயல்கள் புரிந்து நல்லவராக வாழ்ந்த ஒருவர் மரணிக்கும் போது அவர் மகிழ்ச்சி அடையும் விதத்தில் அவருக்காக நியமிக்கப்பட்ட வானவர் அவரிடம் வருவார்.

எங்கள் இறைவன் அல்லாஹ்வே என்று கூறி பின்னர் உறுதியாகவும் இருந்தோரிடம் வானவர்கள் இறங்கி 'அஞ்சாதீர்கள்! கவலைப் படாதீர்கள்! உங்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட சொர்க்கம் பற்றிய நற்செய்தியைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்.' எனக் கூறுவார்கள். (திருக்குர்ஆன் 41:30)

இறைவனை நிராகரித்து தீய செயல்கள் புரிந்து தீயவராக வாழ்ந்த ஒருவர் மரணிக்கும் போது அவரை பயமுறுத்தும் விதத்தில் அவருக்காக நியமிக்கப்பட்ட வானவர் அவரிடம் வருவார்.

அநீதி இழைத்தோர் மரண வேதனையில் இருக்கும் போது நீர் பார்ப்பீராயின் வானவர்கள் அவர்களை நோக்கித் தமது கைகளை விரிப்பார்கள். 'உங்கள் உயிர்களை நீங்கள் வெளியேற்றுங்கள்! அல்லாஹ்வின் பெயரால் உண்மையல்லாதவற்றை நீங்கள் கூறியதாலும் அவனது வசனங்களை நீங்கள் நிராகரித்ததாலும் இன்றைய தினம்

**இழிவு தரும் வேதனைக்கு உட்படுத்தப் படுகிறீர்கள்.
(எனக் கூறுவார்கள்.) (திருக் குர்ஆன் 6:93)**

இறைவனுக்கு இணை கற்பித்தவர்கள் மரணிக்கும் போது அந்த இறுதி நேரத்தில் அவர்களுக்கு உண்மை உணர்த்தப்படும்.

நமது தூதர்கள் அவர்களைக் கைப்பற்ற அவர்களிடம் வரும்போது 'அல்லாஹ்வை விட்டு நீங்கள் யாரை அழைத்துக் கொண்டிருந்தீர்களோ அவர்கள் எங்கே என்று கேட்பார்கள் 'அவர்கள் எங்களை விட்டும் மறைந்து விட்டனர் என்று கூறுவார்கள். தாம் (ஏக இறைவனை) மறுப்போராக இருந்தோம் எனத் தமக்கு எதிராகச் சாட்சி கூறுவார்கள். (திருக் குர்ஆன் 7:37)

ஷரீக் என்னும் இணை வைத்தல்

மனிதர்கள் தாம் செய்யும் பாவங்களை உணர்ந்து திருந்தி பாவமன்னிப்புக் கேட்டால் அல்லாஹ் மன்னிக்கிறான். எவ்வளவு பாவங்கள் செய்திருந்த போதிலும் சரியே! ஆனால் ஒரே ஒரு பாவத்தை மட்டும் அல்லாஹ் மன்னிக்கவே மாட்டான். அது தான் ஷரீக் என்னும் இணைவைத்தல்.

தனக்கு இணை கற்பிக்கப்படுவதை அல்லாஹ் மன்னிக்கவே மாட்டான். இதற்குக் கீழ் நிலையில் உள்ளதை தான் நாடியோருக்கு அவன் மன்னிப்பான். அல்லாஹ்வுக்கு இணை கற்பிப்பவர் (உண்மையை விட்டும்) தூரமான வழிகேட்டில் விழுந்து விட்டார். (திருக்குர்ஆன் 4:116)

அல்லாஹ் அல்லாத மற்றவர்களை, அவர் எவ்வளவு பெரிய மகானாக ஏன் நபியாகவே இருந்தாலும் அழைத்துப் பிரார்த்திப்பதும் அவர்களிடம் தம் தேவைகளைக் கேட்பதும், ஆபத்தான நேரங்களில் அழைத்தால் ஓடிவந்து உதவுவார்கள் என்று நம்புவதும் கஷ்டங்களையும் சிரமங்களையும் தீர்த்து வைப்பார்கள் என்று கருதுவதும் அல்லாஹ்வுக்கு மட்டுமே உரித்தான தனித்தன்மைகளும் தகுதிகளும் மற்றவர்களுக்கும் உண்டு என்று எண்ணுவதும் அல்லாஹ்வுக்குச் சமமான ஆற்றல் மகான்களுக்கும் உண்டு என்று நினைப்பதும் ஷீர்க் ஆகும். (இது போன்ற ஷீர்க் என்னும் இணை வைத்தலிலிருந்து அல்லாஹ் நம்மைக் காப்பானாக)

அல்லாஹ் அல்லாதவரை அழைத்துப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருந்தவர்கள், அப்படி அழைப்பது தவறல்ல என்று உலக உதாரணங்களைக் கூறி சுய வியாக்கியானம் கொடுத்து நியாயம் கற்பித்தவர்கள் அனைவரும் இந்த மரண நேரத்தில் உணர்வார்கள். ஆனால் அந்தோ பரிதாபம்! இப்போது உணர்ந்து பயன் இல்லை. காலம் கடந்து விட்டது.

சக்ராத் என்னும் மரண வேதனை

மரணத்திற்குச் சற்று முன் ஏற்படும் சக்ராத் என்னும் மரண வேதனை அனைவருக்கும் உண்டு. இதிலிருந்து யாரும் தப்ப முடியாது. மரண வேதனையைப் பற்றித் திருமறை குர்ஆன் கூறுகிறது.

மரண அவஸ்தை உண்மையாகவே வந்து விட்டது.
எதை விட்டு ஓடிக் கொண்டிருந்தாயோ அது இதுவே.
(திருக் குர்ஆன் 50:19)

இந்த சக்ராத் வேதனையிலிருந்து யாருக்கேனும் விதி விலக்கு அளிக்கப் பட்டிருக்க வேண்டுமானால் அது அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களாக இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அந்த அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கும் சக்ராத் என்னும் மரண வேதனை இருந்தது.

நபி (ஸல்) அவர்கள் மரணத்தை நெருங்கிய போது அவர்களை நான் பார்த்தேன். அவர்களுக் கருகே தண்ணீர்ப் பாத்திரம் ஒன்று இருந்தது. அவர்கள் அப்பாத்திரத்தில் தமது கையை நுழைத்துத் தமது முகத்தில் தடவிக் கொண்டே இருந்தார்கள். 'இறைவா! மரணத்தின் கொடிய வேதனையிலிருந்து விடுபட எனக்கு உதவி செய்வாயாக' என்று கூறிக் கொண்டே இருந்தார்கள்.

(அறிவிப்பவர்: ஆயிஷா (ரலி) ஆதாரம்: திர்மதி 900)

அந்த இறுதி நேரத்தில் அவர்கள் அனுபவித்த அந்த வேதனையைப் பற்றி அன்னை ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள், 'இப்படி ஒரு வேதனையை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அனுபவித்ததை நான் கண்டதே இல்லை.' என்று கூறுகிறார்கள்.

அனைத்துப் பாவங்களிலிருந்தும் மன்னிக்கப் பட்டவர் என்று அல்லாஹ்வே நற்சான்று வழங்கிய - அல்லாஹ்வின் பிரியத்திற்கும் நேசத்திற்கும் உரித்தான அண்ணல் நபி

(ஸல்) அவர்களுக்கே இந்த சக்ராத் வேதனை இருந்தது என்றால் நாமெல்லாம் எம்மாத்திரம்?

நபி (ஸல்) அவர்கள் கடும் வேதனையுடன் மரணித்ததை நான் பார்த்த பின் இலேசான சிரமத்துடன் யாரும் மரணிக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்ப மாட்டேன் என்று ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறுகிறார்கள். (ஆதாரம்: திர்மதி 900)

இந்த சக்ராத் என்னும் மரண வேதனையை இலேசாக்கித் தரும்படி இறைவனிடம் இறைஞ்ச வேண்டும்.

மனிதனுக்கு அவனுடைய வயது அறுபதாகின்றவரை அல்லாஹ் அவனுடைய ஆயுளைப் பிறப்படுத்தி வைத்து (பாவமன்னிப்புத் தேட) சந்தர்ப்பத்தை வழங்குகின்றான். என நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். (ஆதாரம்: புகாரி)

மனிதனின் சராசரி வயது அறுபதாக இருப்பதால் நபி (ஸல்) பொதுவாக அறுபது வயது என்று கூறினார்கள். நாம் எந்த வயதினராக இருப்பினும் இப்போது இந்த நேரம் வரை பாவமன்னிப்புத் தேட நமக்கு அல்லாஹ் சந்தர்ப்பத்தை வழங்கியுள்ளான் என்பதை உணர்ந்து அதிகமதிகம் பிழை பொறுக்கத் தேட வேண்டும்.

மரணத் தருவாயில் ஒருவர் இருப்பது தெரிய வந்தால் அருகில் இருப்பவர் அவருக்குக் கலிமாவைச் சொல்லிக் கொடுக்கவேண்டும். உலகப் பேச்சுக்களை ஒதுக்கி வைத்து வீட்டு இறை நீனைவை ஏற்படுத்தும்

ஈமானை அவர் இதயத்தில் பதிய வைக்க முயற்சிக்க வேண்டும்.

உங்களில் மரணத்தை நெருங்கியவருக்கு
லாயிலாஹ இல்லல்லாஹ்வை எடுத்துச் சொல்லுங்கள்.
என நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர்: அபூ ஸயீத் குத்ரீலி) ஆதாரம்: மர்மதி 893

ஈமானுடனும், இனிய கலிமாவை மொழிந்த
வண்ணமும், நற்செயல்கள் செய்துக் கொண்டிருக்கும்
நிலையிலும், நல்லதொரு முமினாக முஸ்லிமாக நமது
இறுதி நேரம் அமைய இறைவனை இறைஞ்சுவோமாக!

மரணத்தின் நினைவு

மரணத்தைப் பற்றிய நினைவு நம்மில் பலருக்கும்
மிகவும் குறைவாகவே ஏற்படுகின்றது எனலாம். தமக்கும்
ஒரு நாள் மரணம் வரும் என்பதைப் பலரும் வசதியாக
மறந்து விடுவதுதான் வேடிக்கை.

ஒவ்வொருவரும் தம் குடும்பத்தில் ஒருவர் அதிலும்
தமக்கு மிகவும் பிரியமான ஒருவர் மரணிக்கும் போது
துக்கம் அடைகின்றனர். ஆனால் அந்த துக்கத்தின்
தாக்கம் நாட்கள் செல்லச் செல்லக் குறைந்து பின்னர்
மறைந்தும் போகின்றது. இனி இன்னொருவர் மரணிக்கும்
போதுதான் மறுபடியும் மரணத்தைப் பற்றிய நினைவு
வருகின்றது.

அல்லாஹ்வைச் சந்திக்க யார் விரும்புகிறாரோ அவரை அல்லாஹ்வும் சந்திக்க விரும்புகிறான். யார் அல்லாஹ்வின் சந்திப்பை வெறுக்கிறாரோ அவரது சந்திப்பை அல்லாஹ்வும் வெறுக்கிறான், என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். அப்போது நான் 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! நாங்கள் அனைவருமே மரணத்தை வெறுக்கத்தானே செய்கிறோம்' என்று கேட்டேன். அதற்கவர்கள், 'அவ்வாறல்ல! ஒரு மூலீனுக்கு இறைவனின் அருள், அவனது சொர்க்கம், அவனது திருப்தி பற்றி நற்செய்தி கூறப்பட்டால் அல்லாஹ்வின் சந்திப்பை விரும்புகிறான். ஒரு காஃபீர் அல்லாஹ்வின் வேதனை, அவனது கோபம் பற்றி எச்சரிக்கப் பட்டால், அவன் அல்லாஹ்வின் சந்திப்பை வெறுக்கிறான். அல்லாஹ்வும் அவனது சந்திப்பை வெறுக்கிறான்' என்று விளக்கம் அளித்தார்கள்.

அறிவிப்பவர்: ஆயிஷா (ரலி) ஆதாரம்: திர்மதி 987

ஒப்பாரி வைத்து அழக் கூடாது

குடும்பத்தில் எவரேனும் இறந்து விட்டால் ஏற்படும் இழப்பு தாங்கிக் கொள்ள முடியாதது தான். நம்மையும் அறியாமல் பொங்கி வரும் அழகையைக் கட்டுப் படுத்துவது கடினமான காரியம் தான். அழுவதில் தவறில்லை. ஏனெனில் அழகை மனிதனின் இயற்கையான குணங்களில் ஒன்றாகும்.

நபி (ஸல்) அவர்களின் மகள் ஜைனப் (ரலி) அவர்களின் குழந்தை ஒன்று மரணத் தருவாயில் இருந்தது. முச்சுத் திணறிக் கொண்டிருக்கும் அக்குழந்தையைக் கண்ட நபி (ஸல்) அவர்களின்

கண்கள் நீர் சொரிந்தன. 'அல்லாஹ்வின் தூாரே! என்ன இது! (அழுகிறீர்கள்)' என ஸஅது (ரலி) அவர்கள் கேட்டார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், 'இது அல்லாஹ் தன் அடியார்களின் உள்ளங்களில் ஏற்படுத்திய இரக்க உணர்வாகும். நிச்சயமாக அல்லாஹ் தன் அடியார்களில் இரக்கமுடையவர்க்கே இரக்கம் காட்டுகிறான்' என்றார்கள். (ஆதாரம்: புகாரி 1284)

எனவே மரணம் போன்ற துக்கமான நேரங்களில் அழுவதில் தவறில்லை. ஆனால் ஒப்பாரி வைத்து ஓலமிட்டு அழுவதும், கன்னத்தில் அறைந்துக் கொள்வதும், ஆடைகளைக் கிழித்துக் கொள்வதும், கூடாது.

(துன்பத்தின் காரணமாகக்) கன்னத்தில் அறைந்துக் கொள்பவனும் ஆடையைக் கிழித்துக் கொள்பவனும், அறியாமைக் காலத்துச் சொற்களைப் பயன்படுத்துபவனும் நம்மைச் சார்ந்தவன் அல்லன் என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர்: அப்துல்லாஹ் (ரலி) ஆதாரம்: புகாரி 1297

காலித் பின் வலீத் (ரலி) அவர்களின் மரணத்தின் போது பெண்கள் அழுதுக் கொண்டிருந்த சமயம், உமர் (ரலி) அவர்கள் 'இப் பெண்களை இந்நிலையிலேயே (தடுக்காமல்) விட்டு விடுங்கள், தம் தலையில் மண்ணை வாரிப் போட்டுக் கொண்டாலோ அல்லத சப்தமிட்டு அழுதாலோ அவர்களைத் தடுத்து விடுங்கள்' என்று கூறினார்கள். (ஆதாரம்: புகாரி பாடம் 33)

மைய்யித்தை விரைவில் அடக்கம் செய்தல்

எவரேனும் இறந்து விட்டால் ஜனாஸாவை எவ்வளவு விரைவில் கொண்டு போய் அடக்க முடியுமோ அவ்வளவு விரைவில் அடக்க வேண்டும். மிக நீண்ட நேரம் ஜனாஸாவைக் காக்க வைப்பது விரும்பத்தக்கதல்ல.

ஜனாஸா (பெட்டியில்) வைக்கப் பட்டு அதை ஆண்கள் அவர்கள் தோள்களில் தூக்கிச் செல்லும்போது அந்த ஜனாஸா நல்லறங்கள் புரிந்ததாக இருக்குமானால் 'என்னை விரைந்து கொண்டு செல்லுங்கள்' என்று கூறும். அது நல்லறங்கள் புரியாததாக இருக்குமானால் கைசேதமே! என்னை எங்கே கொண்டு செல்கிறீர்கள்?' என்று கூறும். இவ்வாறு கூறும் சப்தத்தை மனிதனைத் தவிர அனைத்தும் செவியுறும். மனிதன் அதைச் செவியுற்றால் மயங்கி விழுந்து விடுவான். என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர்: அபூஸயீத் அல் குத்ரீ (ரலீ)
ஆதாரம்: புகாரி 1314

அது போல் ஜனாஸாவைச் சுமந்து செல்லும்போது வேகமாகக் கொண்டு செல்வது சிறந்தது என்று பின்வரும் நபி மொழி நமக்கு அறிவிக்கிறது.

ஜனாஸாவை (ச் சுமந்து செல்லும் போது) விரைந்து செல்லுங்கள். அது (மைய்யித்) நல்லறங்கள் புரிந்ததாக இருந்தால் அதை நன்மையின் பால் விரைந்து கொண்டு செல்கிறீர்கள். அவ்வாறில்லாவிட்டால் ஒரு

தீங்கை (விரைவில்) உங்களது தோள்களிலிருந்து
இறக்கி வைக்கிறீர்கள்.

அறிவிப்பவர்: அபூ ஹுரைரா (ரலி) ஆதாரம்: புகாரி 1315

ஜனாஸாத் தொழுகை

யார் ஜனாஸாத் தொழுகையில் பங்கேற்கின்றாரோ அவருக்கு ஒரு கீராத் நன்மையுண்டு. யார் அடக்கம் செய்யும் வரை கலந்துக் கொள்கின்றாரோ அவருக்கு இரண்டு கீராத் நன்மையுண்டு, என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள். அப்போது கீராத் என்றால் என்ன? என்று வினவப்பட்டது. அதற்கவர்கள், இரண்டு பெரிய மலைகளைப் போன்ற அளவு (நன்மை) என்றார்கள்.

அறிவிப்பவர்: அபூ ஹுரைரா (ரலி) ஆதாரம்: புகாரி 1325

இவ்வளவு அதிக நன்மைகளைப் பெற்றுத் தரும் இந்த ஜனாஸாத் தொழுகை விஷயத்தில் நம்மில் பலரும் அலட்சியமாக இருப்பதைக் காணமுடிகின்றது.

ஜனாஸாவைத் தூக்கிக் கொண்டு வரும்போது உடன் வருபவர்கள் ஜனாஸாத் தொழுகைக்காக தொழுமிடத்தில் இறக்கி வைத்துவிட்டு, பலரும் ஓரமாக ஒதுங்கி நின்றுக் கொள்வதைப் பரவலாகப் பல ஊர்களிலும் காண்கிறோம்.

இறந்து போய் இங்கு கொண்டு வரப்பட்டுள்ள மைய்யித் அவர் தெரிந்தவர் தெரியாதவர் யாராக இருப்பினும் அவருக்காகப் பிரார்த்திப்பதும், அந்த

ஜனாஸாத் தொழுகை என்னும் பிரார்த்தனையில் பங்கு கொள்வதும் ஒவ்வொரு முஸ்லிமுக்கும் கடமையல்லவா? இனியும் ஒதுங்கி நிற்காதீர்கள்.

ஒரு முஸ்லிம் மரணித்தவுடன் நூறுபேர் அளவுக்கு எட்டக் கூடிய முஸ்லிம்கள் தொழுகை நடத்தி அவருக்காகப் பரிந்துரை செய்தால், அவர்களின் பரிந்துரை ஏற்கப் படாமல் இருப்பதில்லை. என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

அறிவப்பவர்: ஆயிஷா (ரலி) ஆதாரம்: திர்மதி 950

ஒதுங்கி நிற்பவர்களே! உணர்ந்துக் கொள்ளுங்கள்! நீங்களும் ஒரு நாள் இப்படி ஜனாஸாவாக இங்கே கொண்டு வரப்படுவீர்கள்.

கப்ரின் மீது கட்டடம் கட்டுவதும்

கப்ரை பூசுவதும் கூடாது

சமுதாயத்தில் நல்லவராகவும் வணக்கசாலியாகவும் வாழ்ந்த ஒருவர் இறந்து விட்டால் அவரை அடக்கம் செய்து அந்த கப்ரின் மீது கட்டடம் கட்டுவதும் ஆண்டு தோறும் நினைவு நாள் கொண்டாடுவதும் பல ஊர்களிலும் காணப்படுகின்றது.

பல்வேறு ஊர்களிலும் பல்வேறு காலகட்டங்களில் வாழ்ந்த நல்லடியார்கள் இறப்பெய்திய போது இப்படி உருவான கட்டடங்கள் தான் இன்று தர்காக்கள் என்னும் பெயரில் பட்டி தொட்டிகளிலெல்லாம் காட்சி தருகின்றன.

பல்வேறு அநாச்சாரங்கள் முஸ்லிம் சமுதாயத்தில் தோன்ற
முலக் காரணங்களாக அமைந்தன.

அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

*தங்கள் நபிமார்களின் அடக்கத்தலங்களை
வணக்கத்தலங்களாக்கிவிட்ட யூதர்களையும்
கிறித்தவர்களையும் அல்லாஹ் சபிப்பானாக!*

அறிவிப்பவர்: அபூ ஹுரைரா (ரலி) ஆதாரம்: முஸ்லிம்

நபிமார்களின் கப்ருகளையே வணக்கத் தலங்களாக்கி
விட்டவர்களை நபி (ஸல்) அவர்கள் சபித்திருக்கிறார்கள்
என்றால் நல்லடியார்கள் என நம்பப்பட்டவர்களின்
கப்ருகளை புனிதத் தலங்களாகக் கருதிக்
கொண்டிருப்பவர்கள் சிந்திக்கவேண்டும்.

நல்லடியார்கள் எனக் கருதப்பட்டவர்களின்
கப்ருகளின் மீது கட்டடம் கட்டுவது எப்போதாவது
நடைபெற்றாலும், சாதாரணமாணவர்கள் இறந்து அடக்கம்
செய்யப் பட்டால் அவர்களின் கப்ருகளைப் பூசி மெழுகி
வைப்பதும், பூமாலைகள் வைத்து அலங்கரிப்பதும்
பரவலாகச் சில பகுதிகளில் காணப்படுகின்றது.

*கப்ருகள் பூசப்படுவதையும் அவற்றின் மீது
எழுதப்படுவதையும் அதன் மீது கட்டடம் எழுப்புவதையும்
நபி (ஸல்) அவர்கள் தடுத்துள்ளார்கள்.*

அறிவிப்பவர்: ஜாபிர் (ரலி) ஆதாரம்: முஸ்லிம், திர்மதி

சொர்க்கவாசியா? நரகவாசியா?

இறந்து போன எவரையும் அவர் சொர்க்கவாசி தான் என்றோ, நரகவாசி தான் என்றோ நம் சொந்த விருப்பத்துக்கு முடிவு செய்யக் கூடாது. நமக்குத் தெரிந்தவரை ஒருவர் நல்லவராக வாழ்ந்து மரணித்திருந்தாலும் கூட, அவர் நிச்சயம் சொர்க்கவாசி தான் என்று உறுதியாகக் கூற நமக்கு அதிகாரம் இல்லை. ‘இறைவா! இவரை சொர்க்கவாசியாக ஆக்குவாயாக!’ என்று இறைவனிடம் பிரார்த்திக்க வேண்டும்.

‘நான் அல்லாஹ்வின் தூதராக இருந்தும் எனது நிலைமை (நாளை) என்னவாகும் என்பது எனக்குத் தெரியாது’ என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர்: உம்முல் அலா (ரலி) ஆதாரம்: புகாரி 1243

அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் சிலரின் பெயர்களைக் குறிப்பிட்டு ‘இவர்கள் சொர்க்கவாசிகள்’ என்று கூறியுள்ளார்கள். அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களால் சுவனத்தின் சுபச்செய்தி வழங்கப்பட்ட அந்த புண்ணிய சீலர்களைத் தவிர மற்றெவரையும் சொர்க்கவாசிதான் என்று உறுதியாகக் கூற யாருக்கும் அதிகாரம் இல்லை.

ஷஹீத் என்னும் வீர மரணம்

அல்லாஹ்வின் பாதையில் அறப்போர் புரிந்து அதில் கொல்லப் பட்டவர் ஷஹீத் என்னும் உயிர்த்தியாகி ஆவார்.

உயிர்த்தியாகிகள் ஐவராவர். காலராவில் மரணித்தவர், வயிற்றோட்டத்தில் இறந்தவர், தண்ணீரில் முழுகி இறந்தவர், இடிபாடுகளில் (சீக்கி) இறந்தவர், அல்லாஹ்வின் பாதையில் (அறப்போரில்) உயிர்த்தியாகம் செய்தவர். என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர்: அபூ ஹுரைரா (ரலி) ஆதாரம்: தீர்மானி 983

போரில் கொல்லப் பட்டவர் மட்டுமன்றி தனது குடும்பத்தினரை எதிரிகளிடமிருந்து காப்பதற்காகப் போரிட்டு அதில் கொல்லப் பட்டவரும், தனது செல்வத்தை, உடமைகளைக் காப்பதற்காகப் போரிட்டு அதில் கொல்லப் பட்டவரும், ஷஹீத் என்னும் உயிர்த்தியாகிகள் ஆவர் என்று ஆதாரப் பூர்வமான நபி மொழிகள் நமக்கு அறிவிக்கின்றன.

ஷஹீத் என்னும் வீர மரணம் எய்தியவர்கள் குறித்து இறைவனின் திருமறை கூறுகின்றது.

அல்லாஹ்வின் பாதையில் கொல்லப் பட்டோரை இறந்தோர் எனக் கூறாதீர்கள். மாறாக அவர்கள் உயிருடன் உள்ளனர். உணவளிக்கப் படுகின்றனர். (திருக்குர்ஆன் 3:169)

உயிருடன் இருக்கிறார்கள் என்றால் எப்படி? என்று நபித் தோழர்கள் கேட்ட போது அவர்களின் உயிர்கள் பச்சை நிறத்துப் பறவைகளின் கூடுகளுக்குள் இருக்கும், அவை சொர்க்கத்தில் விரும்பியவாறு சுற்றித் திரியும் என்று இந்த வசனத்திற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் விளக்கம் அளித்தார்கள். (ஆதாரம்: முஸ்லிம் 3500)

மண்ணறை வாழ்க்கை

மரணத்திற்குப் பின் உள்ள மண்ணறை வாழ்க்கை என்பது நமக்கு எந்த வகையிலும் அறிமுகம் இல்லாத ஒன்று. அனுபவித்தவர் எவரும் மீண்டு வந்து சொன்னதில்லை. ஆனால் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள், தமக்கு அல்லாஹ் அறிவித்துக் கொடுத்ததை அப்படியே நமக்குச் சொன்னார்கள்.

அவரது மனோ இச்சைப்படிப் பேசுவதில்லை. அவர் பேசுவது அறிவிக்கப்படும் செய்தியைத் தவிர வேறில்லை. (திருக்குர்ஆன் 52:3,4)

அந்த மண்ணறை வாழ்க்கையைப் பற்றி நாம் சுயமாக எதையும் கற்பனை செய்ய முடியாது. அது கற்பனைகளுக்கெல்லாம் அப்பாற்பட்ட ஒரு வாழ்க்கை. அந்த வாழ்க்கையைப் பற்றி அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியவை அனைத்தும் உண்மை. உண்மையைத் தவிர வேறெதுவும் இல்லை என்று நாம் உள்பூர்வமாக நம்புகிறோம்.

அந்த மண்ணறை வாழ்க்கை குறித்து நாம் அறியும் செய்திகள் ஆச்சரியமானதாக இருக்கலாம். இதுவரை கேள்விப்படாதவையாக இருக்கலாம். பகுத்தறிவுக்கு அப்பாற்பட்டதாக இருக்கலாம். ஆனால் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் அறிவித்தவை என்று ஆதாரப்பூர்வமாக அறியும் போது உண்மை விசுவாசிக்கு இதில் ஆச்சரியப்பட எதுவுமில்லை.

கண்ணால் காண்பதை நம்புவது பெரிய விஷயமல்ல. காணாததை நம்புவது தான் பெரிய விஷயம். அப்படி ஐம்புலனுக்கும் அப்பாற்பட்ட ஒரு நம்பிக்கை தான் மண்ணறை வாழ்க்கைப் பற்றிய நம்பிக்கையும்.

மரணத்திற்குப் பின் ஒரு வாழ்க்கை உண்டா? அப்படி ஒரு வாழ்க்கையின் அவசியம் தான் என்ன? கற்பனைக் கெட்டாத ஒரு கருப்புச் சிந்தனை தேவைதானா? இறைவனை ஏற்காத நாத்திகர்கள் மட்டுமீன்றி, உண்மையான இறைவனை உணராத ஆத்திகர்களும் கூட இப்படிப் பல கேள்விகளை எழுப்புகின்றனர்.

இவர்களை நோக்கி இறைவனின் திருமறை இப்படி ஒரு கேள்வியை முன் வைக்கின்றது.

உங்களை வீணாகப் படைத்துள்ளோம் என்றும் நம்மிடம் திரும்பக் கொண்டு வரப்பட மாட்டீர்கள் என்றும் நினைத்து விட்டீர்களா? (திருக்குர்ஆன் 23:115)

உலகம் தோன்றிய நாளிலிருந்து இன்று வரை கோடானு கோடி மக்கள் தோன்றினார்கள். இனி உலகம் அழியும் நாள் வரை தோன்றுபவர்கள் எத்தனை கோடிகளோ!

இவர்களில் ஏக இறைவனை ஏற்றவரும் உண்டு. ஏற்க மறுத்தவரும் உண்டு. பல்வேறு தெய்வங்கள் இருப்பதாக நம்பிக் கொண்டிருப்போரும் உண்டு. நண்மைகள் செய்து நானிலம் போற்ற நற்பெயர் பெற்று நல்வாழ்க்கை வாழ்ந்தவரும் உண்டு. அநீதி இழைத்து, அநியாயங்கள் புரிந்து, கொள்ளை அடித்து, கொலைகள் செய்து கோரத் தாண்டவம் ஆடியவரும் உண்டு.

இவர்கள் அனைவரும் ஒரு நாள் மரணிக்கிறார்கள்.
இவர்கள் அனைவரையுமே இப்படியே விட்டுவிடுவதா?

வெறுமனே விடப்படுவான் என்று மனிதன் எண்ணுகிறானா?
(திருக்குர்ஆன் 75:36)

இல்லை. இவர்களை இப்படியே வெறுமனே விட்டுவதில்
அர்த்தமில்லை. இதில் நியாயமும் இல்லை.
நீதிபதிகளுக்கெல்லாம் பெரிய நீதிபதியாகிய இறைவன்,
ஒவ்வொருவருக்கும் உரிய நீதியை நிச்சயம் வழங்குவான்.

**எனவே எவர் ஓர் அணுவளவு நன்மை செய்திருந்தாலும்
அதற்குரிய பல)னை அவர் கண்டு கொள்வார். அன்றியும்
எவன் ஓர் அணுவளவு தீமை செய்திருந்தாலும்
அதற்குரிய பல)னை அவன் கண்டு கொள்வான்.**
(திருக்குர்ஆன் 99:7,8)

மரணம் ஒரு முடிவல்ல! தொடக்கம் தான்

ஒரு மனிதன் மரணப்பதோடு எல்லாம் முடிந்து விடும்
என்றால் இவ்வுலகில் நல்லவர்கள் நல்வாழ்க்கை
வாழ்ந்தற்கு என்ன பொருள்? தீயவர்கள் தம் மனம்
போன போக்கில் வாழ்ந்ததற்குத் தகுந்த தண்டனையை
அனுபவிக்காமல் போனது என்ன நியாயம்?

குற்றங்கள் புரிந்தும் கண்டுபிடிக்கப்படாத
குற்றவாளிகள், கண்டுபிடிக்கப்படும் தண்டிக்கப் படாத
குற்றவாளிகள், தண்டனை விதித்து தீர்ப்பு வழங்கப்படும்
செல்வத்தாலும் செல்வாக்கினாலும் தப்பித்து வெளியில்

வந்த குற்றவாளிகள், ஆகிய இவர்களைத் தண்டிக்க அந்த வல்ல இறைவனால் மட்டுமே முடியும்.

இவ்வுலகில் இவர்கள் தப்பித்து விடலாம். ஆனால் மரணத்திற்குப் பின் உள்ள மறுமை வாழ்க்கையில் இவர்கள் தப்பிக்க முடியாது.

ஒரு கொலை செய்தவனுக்கும், குண்டு வீசி பல்லாயிரம் உயிர்களை பலி கொண்டவனுக்கும் ஒரே விதமான தண்டனை என்பது எந்த விதத்தில் நியாயம்? மரண தண்டனை கூட ஒரு முறை தானே நிறவேற்ற முடியும். எனவே இவ்வுலகில் வழங்கப் படும் தண்டனைகள் ஒருபோதும் நியாயத் தீர்ப்பாகாது.

மரணத்திற்குப் பின் ஒரு வாழ்க்கை உண்டு. அதில் நியாயத் தீர்ப்பு உண்டு என்பதை உணர்த்த அறிவுள்ள மனிதனுக்கு இதற்கு மேலும் ஆதாரம் தேவையில்லை.

மறுபடியும் எழுப்பப்படுவோம்

மரணித்து மண்ணறையில் புதைக்கப்பட்டு மண்ணோடு மண்ணாக மக்கிப் போன பின்னர் மறுபடியும் உயிர் கொடுத்து எழுப்புவது எப்படி சாத்தியமாகும்? ஏக இறைவனை ஏற்றுக் கொள்ளாதவர்களுக்கு ஏற்படும் சந்தேகம் இது. இப்படி ஒரு வினாவை இறைவனின் திருமறை எழுப்பி அதற்கு தானே விடையும் அளிக்கிறது.

அவன் நமக்கு உதாரணம் கூறுகிறான். (அவனை) நாம் படைத்திருப்பதை அவன் மறந்து விட்டான். எலும்புகள் மக்கிய நிலையில் அதை உயிர்ப்பிப்பவன் யார்? என்று

கேட்கிறான். 'முதல் தடவை இதை யார் படைத்தானோ அவன் இதை உயிர்ப்பிப்பான். அவன் ஒவ்வொரு படைப்பையும் அறிந்தவன்.' என்று கூறுவீராக! (திருக்குர்ஆன் 36: 78,79)

நாம் யார்? நமது தாயின் வயிற்றில் கருவாக உருவாவதற்கு முன் என்னவாக இருந்தோம்? எங்கே இருந்தோம்? கண்ணுக்கே புலப்படாத உயிரணு எப்படி கருவாக உருவானது? உருவான கருவில் உயிரைப் புகுத்தியவன் யார்? மரபணுவுக்கு மகிமையைத் தந்தது யார்? நாம் பெற்றெடுத்த குழந்தை வளர்ந்து ஆளாகி அதுவும் குழந்தையைப் பெற்றடுக்கின்றதே! இந்த அற்புதங்கள் எவ்விதம் நிகழ்கின்றன?

ஆம்! எல்லாம் வல்ல இறைவன் இந்த அற்புதங்களை நிகழ்த்திக்கொண்டிருக்கிறான். எதுவுமாக இல்லாமலிருந்த நம்மை மனிதனாக உருவாக்கிய இறைவனுக்கு, நாம் மரணித்து மண்ணறையில் புதைக்கப் பட்டு மண்ணோடு மண்ணாக மக்கிப் போன பின் மறுபடியும் உயிர் கொடுத்து எழுப்புவது இயலாத காரியமல்லவே!

மனிதனின் இவ்வுலக வாழ்க்கை பிறப்பிலிருந்து துவங்குகிறது. இறப்பில் முடிகிறது. ஆனால் மறுவுலக வாழ்க்கை மனிதனின் இறப்பிலிருந்து தான் தொடங்குகிறது. முடிவே இல்லாத நீண்ட நெடும் நிரந்தர வாழ்க்கையின் முதற்கட்டம் மண்ணறையிலிருந்து தான் தொடங்குகிறது.

மனிதன் இறந்தது முதல் மறுபடியும் இறுதித் தீர்ப்பு நாளில் எழுப்பப்படும் வரையுள்ள வாழ்க்கை தான் மண்ணறை வாழ்க்கை. இது ஒரு திரை மறைவு

வாழ்க்கை. இதுவே பர்ஸக் உடைய வாழ்க்கை எனப்படும்.

இறுதித் தீர்ப்பு நாளில் அனைவரும் எழுப்பப்பட்டு அவரவர் இவ்வுலகில் வாழ்ந்த வாழ்க்கையைப் பொறுத்து நல்லவர்களாயின் சொர்க்கமும், தீயவர்களாயின் நரகமும் அளிக்கப்படும். அது நிரந்தர வாழ்க்கை. முடிவே இல்லாத வாழ்க்கை.

மரணத்திற்குப் பின் உள்ள பர்ஸக் உடைய வாழ்க்கை என்பது மண்ணுக்கடியில் புதைக்கப் பட்டவர்களுக்கு மட்டும் தான் என்று கருதி விடக் கூடாது. கடலில் முழுகி இறந்தவர்கள், காட்டாற்று வெள்ளத்தில் அடித்துச் செல்லப்பட்டவர்கள், காட்டு மிருகங்களுக்கு இரையாகிப் போனவர்கள், நெருப்பில் எரிந்து கரியாகிப் போனவர்கள், அனைவருக்குமே இந்த கப்ருடைய வாழ்க்கை என்னும் பர்ஸக் உடைய வாழ்க்கை உண்டு.

இவர்களுக்கு கப்ருடைய வாழ்க்கை எப்படி இருக்கும்? கேள்விக் கணக்கு எப்படி இருக்கும்? விசாரணை எப்படி நடக்கும்? என்னும் கேள்விகளெல்லாம் நம் சிற்றறிவுக்கு அப்பாற்பட்டவை.

மண்ணறை வாழ்க்கை மறுக்கமுடியாத உண்மை. அந்தத் திரை மறைவு வாழ்க்கையில் நல்லவர்கள் புது மணமகனைப் போல் ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் இருப்பார்கள். தீயவர்கள் தண்டனையை அனுபவித்துக் கொண்டே இருப்பார்கள். இந்நிலை யுக முடிவு நாள் வரை தொடரும்.

முன்றாவது கலீபா உஸ்மான் (ரலி) அவர்கள் எந்த கப்ருக்கு அருகில் சென்றாலும் தமது தாடி நனையும் அளவுக்கு அழுவார்களாம். அவர்கள் கூறுகிறார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டிருக்கிறேன். 'கப்ருதான் மறுமையின் தங்குமிடங்களில் முதலாவதாகும். அங்கு ஒருவர் நிம்மதி அடைந்தால் மறுமையிலும் நிம்மதி அடையலாம். அங்கு ஒருவர் தோல்வி அடைந்தால் மறுமையிலும் தோல்விதான்.

அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களால் சொர்க்கவாசி என்று நற்சான்று வழங்கப்பட்ட அந்த உஸ்மான் (ரலி) அவர்களே மண்ணறை வாழ்க்கை எப்படி இருக்குமோ? என்று நினைத்து அழுவார்கள் என்றால் நாமெல்லாம் எம்மாத்திரம்?

கப்ருகளை ஸியாரத் செய்யுங்கள்

எத்தனை எத்தனை கப்ருகளுக்குப் போயிருக்கிறோம்? பெற்றோரை- உற்றார் உறவினரை- உடன்பிறந்தோரை நாமே முன்னின்று நல்லடக்கம் செய்திருக்கிறோம். நாமும் ஒரு நாள் இவ்விதமே புதைக்கப் படுவோம் என்பதை எப்போதாவது சிந்தித்தோமா? நமது கேள்வி கணக்கு விசாரனை எப்படி இருக்கும்? நமது மண்ணறை வாழ்க்கை எப்படி அமையும்? என்று நினைத்து கவலைப்பட்டது உண்டா? நமது கண்கள் அழுதிருக்கின்றனவா? நமது உள்ளம் உணர்ந்திருக்கின்றதா?

அவரவர் பகுதிகளில் உள்ள கப்ருஸ்தான்களுக்கு அடிக்கடிச் செல்வதை இனியேனும் வழக்கமாக்கிக்

கொள்ளுங்கள். அவ்விடத்தில் அடக்கம் செய்யப்
பட்டுள்ளவர்கள் அனைவருக்காகவும் அல்லாஹ்விடம்
பிரார்த்தியுங்கள்.

உங்கள் பெற்றோர், உற்றார் உறவினர்கள் இறந்து
போய் இந்த இடத்தில் புதைக்கப் பட்டதை நினைத்துப்
பாருங்கள். நீங்கள் அன்பு செலுத்தியவர்கள், உங்கள்
மீது அன்பு செலுத்தியவர்கள், உங்களை உருவாக்கி
வளர்த்து ஆளாக்கியவர்கள், நீங்கள் உருவாக்கி
வளர்த்து ஆளாக்கியவர்கள், உங்கள் வாழ்கைத்
துணையாக வந்துசேர்ந்தவர்கள், சகோதரப் பாசம்
பொழிந்து சகல இன்ப துன்பங்களிலும் பங்கு
கொண்டலர்கள், ஆசானாய் இருந்து வழிநடத்திச்
சென்றவர்கள், ஆருயிர் தோழராய் உங்கள் இதயத்தில்
இடம் பிடித்தவர்கள், அனைவரும் இங்கே புதைக்கப்
பட்டுள்ளனர். கண்களை முடிக்கொண்டு சீல நிமிடங்கள்
நினைத்துப் பாருங்கள். உங்கள் கண்களிலிருந்து
கண்ணீர் தாரை தாரையாகக் கொட்டும். மறுமையின்
நினைவு உங்கள் மனத்திரையில் தோன்றும்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

*கப்ருகளை ஸியாரத் செய்ய நான் தடை செய்திருந்தேன்.
முஹம்மத் தன் தாயாரின் கப்ரை ஸியாரத் செய்ய
அனுமதிக்கப் பட்டுவிட்டார். எனவே நீங்களும் ஸியாரத்
செய்யுங்கள். ஏனெனில் அது மறுமையை நினைவு
படுத்தும்.*

அறிவிப்பவர்: புரைதா (ரலி) ஆதாரம்: திர்மதி 974

அடக்கத்தலங்களை ஸியாரத் செய்யச் செல்லும் போது, அங்கு அடக்கப் பட்டுள்ள அனைவருக்கும் ஸலாம் கூற வேண்டும். அடக்கப்பட்டுள்ளவர்களுக்காக அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்திக்கவேண்டும்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் மதீனாவில் உள்ள அடக்கத்தலங்களைக் கடந்து சென்றபோது அவற்றை நேராக நோக்கி 'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் யா அஹ்லல் குபூர், யஃபிருல்லாஹு லனா வலகும், அன்தும் ஸலஃபுனா வ நஹ்னு பில் அஸர்' எனக் கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர்: இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) ஆதாரம்: திர்மதி 973

(இதன் பொருள்) அடக்கத்தலங்களில் உள்ளவர்களே! உங்கள் மீது சாந்தி உண்டாகட்டும். எங்களையும் உங்களையும் அல்லாஹ் மன்னிப்பானாக. நீங்கள் எங்களை முந்தி விட்டீர்கள். நாங்கள் பின்னால் வரக் கூடியவர்களாக உள்ளோம்.

இவ்விதம் கப்ருகளை ஸியாரத் செய்வது ஆண்களுக்கு மட்டும் தான். பெண்களுக்கு அனுமதி இல்லை என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் கப்ருகளை ஸியாரத் செய்யும் பெண்களை நபி (ஸல்) அவர்கள் சபித்தார்கள்.

அறிவிப்பவர்: அபூ ஹுரைரா (ரலி) ஆதாரம்: திர்மதி 976

தர்காக்கள் என்னும் அடக்கத்தலங்களுக்கு செல்லும் பெண்களே! நபி (ஸல்) அவர்களின் சாபத்திற்கு ஆளாகாதீர்கள்.

அடக்கப்பட்ட பின் கப்ர் நெருக்கும்

எந்த மனிதரையும் கப்ரில் அடக்கிய பின், முதலில் அந்த மனிதரை கப்ர் நெருக்கும். அவர் கெட்டவராயினும் நல்லவராயினும் சரியே! கப்ருடைய இந்த முதல் நெருக்குதலிலிருந்து யாருமே தப்ப முடியாது. நல்லவராயின் முதல் நெருக்குதலிலிருந்து கப்ர் தனது நெருக்கத்தைத் தளர்த்தும். தீயவராக இருப்பின் கப்ர் தொடர்ந்து நெருக்கிக் கொண்டே இருக்கும்.

கப்ருடைய இந்த நெருக்குதலிலிருந்து யாருமே தப்ப முடியாது என்பதற்கு பின் வரும் நபி மொழியே சான்று.

நிச்சயமாக ஒவ்வொரு கப்ரும் நெருக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. அதிலிருந்து ஒருவர் மீட்சி பெற முடியும் என்றால் ஸஅது மீட்சி பெற்றிருப்பார் என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர்: ஆயிஷா (ரலி) ஆதாரம்: அஹ்மத்

வானத்திலும் பூமியிலும் உள்ளவர்களை கவலையடையச் செய்யக் கூடிய ஒருவர் மரணித்து விட்டார். அதனால் அல்லாஹ்வுடைய அர்ஷ் கூட நடுங்குகிறது என்று ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் கூறினார்கள். அவர்தான் ஸஅது (ரலி) அவர்கள்.

இவ்வளவு மேன்மைப் பெற்ற அந்த ஸஅது (ரலி) அவர்களையே கப்ர் நெருக்காமல் விட்டதில்லை என்றால் மற்றவர்களின் நிலை பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

ஒரு யூதப் பெண் ஆயிஷா (ரலி) அவர்களிடம் வந்து மண்ணறை வேதனை பற்றிக் கூறிவிட்டு ‘அல்லாஹ் உங்களை மண்ணறை வேதனையை விட்டும் காப்பானாக!’ என்றும் கூறினாள். பிறகு மண்ணறை வேதனை பற்றி ஆயிஷா (ரலி) அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் கேட்ட போது நபி (ஸல்) அவர்கள் ‘ஆம்! மண்ணறை வேதனை உள்ளது என்று கூறினார்கள்.

மேலும் ஆயிஷா அவர்கள் கூறுகிறார்: அதற்குப் பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள் தாம் தொழுகின்ற தொழுகைகளில் மண்ணறை வேதனையிலிருந்து (அல்லாஹ்விடம்) பாதுகாப்புத் தேடாமல் இருந்ததே இல்லை.

அறிவிப்பவர்: மஸூக் (ரலி) ஆதாரம்: புகாரி 1372

மண்ணறை வேதனையும் மணமகனின் உறக்கமும்

மைய்யித் அடக்கம் செய்யப்பட்டவுடன் நீல நிறக் கண்களுடைய இரண்டு கருப்பு நிற மலக்குகள் அவரிடம் வருவார்கள். அவர்களில் ஒருவர் முன்கர், மற்றொருவர் நகீர். அவ்விருவரும் (அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் குறித்து) ‘இந்த மனிதர் பற்றி நீர் என்ன கூறிக் கொண்டிருந்தீர்?’ என்று கேட்பார்கள். ‘இவர் அல்லாஹ்வின் அடியார், அவனது தூதர், வணக்கத்திற்குரியவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர யாரும் இல்லை. நிச்சயமாக முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதரும் அடியாருமாவார்’ என்று தான் கூறிக் கொண்டிருந்ததாகக் கூறுவார். அதற்கு அவ்விருவரும் ‘இவ்வாறே நீர் கூறிவந்தீர் என்பதை நாம்

அறிவோம்' என்று கூறுவர். பின்னர் அவரது அடக்கத் தலம் எழுபதுக்கு எழுபது முழுமாக விரிவு படுத்தப்பட்டு அதில் ஒளி ஏற்றப் படும். பிறகு அவரிடம் 'நீர் உறங்குவீராக' என்று கூறப்படும். அப்போது அவர் 'நான் என் குடும்பத்தினரிடம் சென்று இதைக் கூறவேண்டும்' என்பார். அப்போது அவ்விருவரும் 'நெருக்கமான குடும்பத்தினர் தவிர மற்றவர் எழுப்பமுடியாதவாறு புது மணமகள் உறங்குவது போல் உனது இந்த இடத்திலிருந்து அல்லாஹ் உன்னனை எழுக்கும் வரை உறங்குவீராக!' என்று கூறுவர்.

அவன் முனாஃபிக்காக இருந்தால் (மேற்கண்ட அதே கேள்விக்கு விடையளிக்கும்போது) 'மக்கள் சொல்வதைச் செவியுற்று அதையே நானும் கூறினேன். (வேறெதுவும்) எனக்குத் தெரியாது' என்று கூறுவான். அதற்கு அவ்விருவரும் 'நீ அவ்வாறுதான் கூறி வந்தாய் என்பதை நாம் அறிவோம்' என்று கூறுவர். பூமியை நோக்கி 'இவரை நெருக்கு' என்று கூறப்படும். அது அவனை நெருக்கும். அதனால் அவனது விலா எலும்புகள் இடம் மாறும். அவனை அல்லாஹ் அங்கிருந்து எழுப்பும் வரை அதிலேயே வேதனை செய்யப் பட்டுக் கொண்டிருப்பான்.' என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர்: அபூ ஹுரைரா (ரல்) ஆதாரம்: திர்மீதி 991

ஓர் அடியான் கப்ரில் அடக்கம் செய்யப் பட்டு அவனது தோழர்கள் மிரும்பிச் செல்லும் போது அவன் அவர்களது செறுப்பின் ஓசையைச் செவியேற்பான். அப்போது இரு மலக்குகள் அவனிடம் வந்து அவனை எழுப்பி உட்காரவைத்து 'இந்த மனிதரைப் பற்றி என்ன கருதிக் கொண்டிருந்தாய்? என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் குறித்துக்

கேட்டார்கள். அவன் முமினாக இருந்தால் 'இவர் அல்லாஹ்வின் அடியாரும் தூதரும் ஆவார் என நான் சாட்சி கூறுகிறேன்' என்று கூறுவான்.

அவனிடம் (நீ கெட்டவனாக இருந்திருந்தால் உனக்கு கிடைக்கவிருந்த) 'நரகத்தில் உனது இருப்பிடத்தைப் பார்! (நீ நல்லவனாக இருப்பதால்) அல்லாஹ் இதை மாற்றி உனக்குச் சொர்க்கத்தில் இருப்பிடத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளான்' என்று கூறப்படும். இரண்டையும் அவன் ஒரே நேரத்தில் பார்ப்பான். அவனுக்கு மண்ணறை விசாலமாக்கப்படும். என்றும் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக இதன் அறிவிப்பாளரான கதாதா (ரலி) குறிப்பிடுகிறார்.

அவன் நயவஞ்சகனாகவோ நிராகரிப்பவனாகவோ இருந்தால், 'இந்த மனிதர் விஷயத்தில் நீ என்ன கருதிக் கொண்டிருந்தாய்?' என அவனிடம் கேட்கப் படும்போது 'எனக் கொன்றும் தெரியாது மக்கள் சொல்லிக் கொண்டிருந்ததையே நானும் சொல்லிக் கொண்டிருந்தேன்' எனக் கூறுவான். உடனே 'நீ அறிந்திருக்கவில்லை, (குர்ஆனை) ஓதி (விளங்கி) யதூமில்லை, என்று கூறப்படும். மேலும் இரும்புச் சுத்திகளால் அவன் கடுமையாக அடிக்கப்படுவான். அப்போது அவனை அடுத்திருக்கும் மனிதர்களையும் ஜின்களையும் தவிர மற்ற அனைத்துமே செவியுறும் அளவுக்கு அவன் அலறுவான்.

அறிவிப்பவர்: அனஸ் பின் மாலிக் (ரலி)

ஆதாரம்: புகாரி 1374

உங்களில் ஒருவர் இறந்து விட்டால் அவர் தங்குமிடம் அவருக்குக் காலையிலும் மாலையிலும் எடுத்துக் காட்டப்படும். அவர் சொர்க்கவாசியாக இருந்தால் சொர்க்கத்தில் இருப்பதாகவும் நரகவாசியாக இருந்தால் நரகத்தில் இருப்பதாகவும் (எடுத்துக் காட்டப்படும்) மேலும் 'அல்லாஹ் மறுமை நாளில் உன்னை எழுப்பும் வரை இதுவே (கப்ரே) உனது தங்குமிடம்' என்றும் கூறப்படும்.

அறிவிப்பவர்: அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரல்) ஆதாரம்: புகாரி 1379

நபி (ஸல்) அவர்கள் கண்ட கனவு

நபி (ஸல்) அவர்கள் தொழுது முடித்ததும் எங்களை நோக்கி 'இன்றிரவு உங்களில் யாரும் கனவு கண்டீர்களா? என்று கேட்கும் வழக்கம் உடையவர்களாக இருந்தார்கள். யாராவது கனவு கண்டு அதைக் கூறினால், 'அல்லாஹ் நாடியது நடக்கும்' எனக் கூறுவார்கள்.

இவ்வாறே ஒரு நாள், 'உங்களில் யாரும் கனவு கண்டீர்களா?' என்று கேட்டதும் நாங்கள் 'இல்லை' என்றோம். அவர்கள் 'நான் இன்றிரவு ஒரு கனவு கண்டேன். அதில் இருவர் என்னிடம் வந்து என் கைகளைப் பிடித்து என்னைப் புனித பூமியொன்றுக்கு அழைத்துச் சென்றனர். அங்கே ஒருவர் உட்கார்ந்திருந்தார். நின்றிக் கொண்டிருந்த இன்னொருவரின் கையில் இரும்பாலான கொக்கிகள் இருந்தன. அவர் அதைக் கொண்டு உட்கார்த்திருப்பவரின்

கீழ் தாதையின் ஒரு புறம் குத்த, அது அவருடைய பிடரி வழியாக வெளியேறியது. இப்படியே தாதையின் இன்னொரு புறமும் செய்தார். இதற்குள் தாதையின் முதற் பகுதி ஒழுங்காகிவிட்டது. பின்பு இது குத்தப்பட்டதும், அது பழைய நிலையை அடைந்தது. உடனே நான் 'இது என்ன?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவ்விருவரும் 'நடங்கள்' என்றனர்.

அப்படியே நடந்தபோது அங்கு ஒரு மனிதர் மல்லாந்து படுத்திருந்தார். அவரது தலைமாட்டிலே பெரிய பாரையுடன் நிற்கும் இன்னொருவர் அதைக் கொண்டு அவரது தலையை உடைத்தார். அவ்வாறு உடைக்கும் போது பாரை உருண்டு ஓடிவிட்டது. அந்தப் பாரையை அவர் எடுத்து வருவதற்குள், சீதைந்த தலை பழைய நிலைக்கு மாறிவிட்டது. மீண்டும் வந்து உடைத்தார். உடனே 'இவர் யார்?' என நான் கேட்டேன். அதற்கு அவ்விருவரும் 'நடங்கள்' என்றனர்.

எனவே நடந்தோம். அங்கு அடுப்பு போன்ற ஒரு பொந்து இருந்தது. அதன் மேற்பாகம் குறுகலாகவும் அடிப்பாகம் விசாலமாகவும் இருந்தது. அதற்குக் கீழ் நெருப்புஎரிந்துக் கொண்டிருந்தது. நெருப்பின் உஷ்ணம் அதிகமாகும் போது அந்தப் பொந்தின் அடியில் உள்ளவர்கள் வெளியேற முயன்றார்கள். (ஆனால் மேற்பகுதி குறுகலாக இருப்பதால் வெளியேற முடியவில்லை.) நெருப்பு அணைந்ததும், பழைய (கீழ்ப்) பகுதிக்கு வந்து விட்டார்கள். அதில் ஆண்களும் பெண்களும் நிர்வானமாகக் கிடந்தார்கள். நான் 'இவர்கள் யார்?' எனக் கேட்டேன். அதற்கும் அவர்கள் 'நடங்கள்' என்றனர்.

மேலும் நடந்து ஓர் இரத்த ஆற்றின் பக்கம் வந்தோம். அந்த ஆற்றின் நடுப்பகுதியில் ஒருவர் நின்றுக் கொண்டிருந்தார். அவருக்கு முன்பாகக் கற்கள் கிடந்தன. ஆற்றின் ஓரத்தில் இன்னொருவர் நின்றுக் கொண்டிருந்தார். அந்த மனிதர் ஆற்றை விட்டு வெளியேற முயலும் போது இவர் அவரது வாயில் கல்லை எறிந்தார். அக்கல் பட்டதும் கரையேற முயன்றவர் முன்னிருந்த இடத்திற்குத் தள்ளப் பட்டார். இவ்வாறே அவர் வெளியேற முயலும் போதெல்லாம் இவர் அவரது வாயில் கல்லால் அடிக்க அவர் மீண்டும் பழயை இடத்துக்கே சென்றார். அப்போது 'என்ன இது?' எனக் கேட்டேன். அதற்கு அவ்விருவரும் 'நடங்கள்' என்றனர்.

மேலும் நடந்து ஒரு பசுமையான பூங்காவுக்கு வந்தோம். அதில் ஒரு பெரிய மரம் இருந்தது. அதன் அடியில் ஒரு வயோதிகரும் சில சிறுவர்களும் இருந்தனர். அந்த மரத்திற்கு அருகில் ஒருவர் இருந்தார். அவருக்கு முன்னால் நெருப்பு எரிந்துக் கொண்டிருந்தது. அதை அவர் முட்டிக் கொண்டிருந்தார். பிறகு அவ்விருவரும் என்னை அம்மரத்தில் ஏற்றிக் கொண்டு போய் அங்கு ஒரு வீட்டில் பிரவேசிக்கச் செய்தார்கள். நான் இதுவரை அப்படி ஒரு அழகான வீட்டைப் பார்த்ததே இல்லை. அதில் சில ஆண்களும் வயோதிகர்களும், இளைஞர்களும், பெண்களும், சிறுவர்களும், இருந்தனர்.

பிறகு அவ்விருவரும் அங்கிருந்து என்னை அழைத்து மரத்தில் ஏற்றி இன்னொரு மாளிகையில் பிரவேசிக்கச் செய்தனர். அது மிகவும் அழகானதாகவும் சிறப்பானதாகவும் இருந்தது. அதில் வயோதிகர்களும் இளைஞர்களும் இருந்தனர். பிறகு நான் 'இரவு முழுதும் என்னை சுற்றிக் காண்பித்தீர்களே அப்போது நான்

கண்டவற்றைப் பற்றிய விபரங்களைச் சொல்லுங்கள் எனக் கேட்டேன்.

அதற்கு அவ்விருவரும், ஆம்! முதலில் தாடை சிதைக்கப் பட்டவரைப் பார்த்தீரே! அவர் பெரும் பொய்யர். அவர் பொய் பேச அது பலர் வழியாக உலகம் முழுவதையும் அடையும். நீர் பார்த்த அத்தண்டனை அவருக்கு மறுமை நாள் வரை கொடுக்கப்படும். அடுத்து தலை உடைக்கப்பட்ட நிலையில் நீர் பார்த்தீரே அவருக்கு அல்லாஹ் குர்ஆனைக் கற்றுக் கொடுத்தும் அதைப் பயன்படுத்தாமல் இரவில் தூங்கிவிட்டார். பகலில் அதைச் செயல்படுத்தவில்லை. எனவே அத்தண்டனை அவருக்கு மறுமை நாள் வரை கொடுக்கப்படும்.

அடுத்து ஒரு பொந்தில் சிலரைப் பார்த்தீரே! அவர்கள் விபச்சாரத்தில் ஈடுபட்டவர்கள். (இரத்த) ஆற்றில் சிலரைப் பார்த்தீரே! வட்டி வாங்கித் தின்றவர்கள். மரத்தின் அடிப்பாகத்தில் இருந்த பெரியவர் நபி இப்ராஹீம் (அலை) அவர்கள். அவரைச் சுற்றியிருந்த சிறுவர்கள் (முஸ்லிம்) மக்களின் குழந்தைகள். நெருப்பு முட்டிக் கொண்டிருந்தவர் நரகக் காவலாளியான மாலிக் (அலை) அவர்கள்.

நீர் நுழைந்த முதல் முதல் மாளிகை சராசரி முமின்களின் இருப்பிடம். அடுத்த மாளிகையோ உயிர்த்தியாகிகளின் இருப்பிடம். நான் ஜிப்ரீல். இவர் மீக்காயில்' என்று கூறிவிட்டு இப்போது உமது தலையை உயர்த்தும் என்றனர். நான் எனது தலையை உயர்த்தியதும் எனக்கு மேற்புறம் மேகம் போல் இருந்தது. அப்போது இருவரும் இதுவே (மறுமையில்) உமது இருப்பிடம் என்றதும், நான் 'எனது இருப்பிடத்தில்

என்னை நுழைய விடுங்களேன்' என்றேன். அதற்கு இருவரும் 'உமது வாழ்நாள் இன்னும் மிச்சமிருக்கிறது அதை இன்னும் நீர் இன்னும் பூர்த்தி செய்யவில்லை. எனவே அதனை நீர் பூர்த்தி செய்ததும் நீர் உமது இருப்பிடம் வருவீர் என்றனர்' என்று கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர்: ஸமுரா பின் ஜன்குப் (ரலி)

ஆதாரம்: புகாரி 1386

மேற்கண்ட நபி மொழியும், இன்னும் ஆதாரப் பூர்வமான பல்வேறு நபி மொழிகளும் மண்ணறை வேதனை குறித்து நமக்கு தெள்ளத் தெளிவாக உணர்த்துகின்றன. மண்ணறையில் நடைபெறும் விசாரனை, நல்லவர்களுக்கு கிடைக்கவிருக்கும் நிம்மதி, தீயவர்களுக்கு கிடைக்கவிருக்கும் தண்டனை ஆகியவற்றில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை.

திடீர் மரணத்தை விட்டும் காப்பாற்றும்படி இறைவனிடம் இறைஞ்சுங்கள். சக்ராத் என்னும் மரண வேதனையை இலகுவாக்கித் தரும்படி அடிக்கடி பிரார்த்தியுங்கள். மரண வேளையில் கலிமாவை மொழியவும், ஷிர்க் என்னும் இணைவைத்தல், குஃப்ர் என்னும் இறை நிராகரிப்பு ஆகியவற்றிலிருந்து பாதுகாக்கும்படியும் எந்நேரமும் இறைவனிடம் வேண்டுகங்கள். மண்ணறை வேதனையை நினைத்து அஞ்சுங்கள். மறுமை

என்னும் நிரந்தர வாழ்க்கையின் முதல் நுழைவாயில்
மண்ணறை என்பதை மறந்து விடாதீர்கள்.

ஈமானுடனும் இனிய கலிமாவை மொழிந்த
வண்ணமும், அறிந்தும் அறியாமலும் செய்து விட்ட
பாவங்களுக்கு பாவமன்னிப்புத் தேடியவர்களாக,
நமது இறுதி நேரம் அமையவும், மறுமையில்
இன்ஷா அல்லாஹ் கிடைக்கவிருக்கும்
சுவனபதியின் சுந்தரக் காட்சிகளை அனுதினமும்
கண்டு ஆனந்தம் அடைந்தவர்களாக, மறுபடியும்
உயிர் கொடுத்து எழுப்பப்படும் இறுதி நாள் வரை
புது மணமகனைப் போல் ஆழ்ந்த உறக்கத்தில்
நம்மை ஆக்கியருள இறைவனிடம்
இறைஞ்சுவோமாக! அதற்கேற்ற வகையில் இம்மை
வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்வோமாக!

